

ATT VARA ÄLSKAD

Det finns berättelser, som i likhet med ”Skönheten och Odjuret”, visar någon som både genom tid och tålmod lockat fram det vackra i en människa trots ett annorlunda eller avskräckande yttre.

Berättelser om sådan kärlek och gemenskap som går djupare än fasader och flyktighet, berör de flesta av oss. En kärlek som går bortom världens krav och förväntningar på vad som duger att älskas.

De ideal vi översköljs med är ofta främmande för vad som är viktigt och de modetrender som gäller idag har ersatts imorgon. Borde någon ha rätt att sätta etiketter på vem som duger och vem som inte gör det?

Skönhet kommer inifrån, sägs det. Men vad hjälper det om ingen tar sig tid att se den? Ytor är lätta att se och det kan vara tryggt och bekvämt att gömma sig bakom dem – men hur kan man veta om man är älskad för sin egen skull?

Vi lever inte i en fullkomlig värld och våra livsvillkor och omständigheter är varken identiska eller idealiska. Var vi än befinner oss så är ett av våra starkaste behov att känna oss älskade och sedda för dem vi verkligen är. Inte för dem vi försöker vara. Kanhända är det just för detta som maskerna tas på? De som sade sig älska oss, blev de som sårade mest.

Gud ser oss för dem vi verkligen är och inte för dem vi försöker vara. Den enda kärlek som aldrig kan bli flyktig eller skiftande, är den Gud har för var och en. En kärlek som vill göra oss trygga i att vara oss själva!

